

Zub, koji nema više srčike, zove se *mukljiv* zub, prema muklom zvuku, koji nastaje udaranjem po zubu.

Osnovna sastojina zuba je dentin — *zubovina*. Ona je na kruni pokrivena caklinom, koja ima tanku prevlaku — *pocaklinu*, dok je zubovina na korijenu pokrivena cementom — *korjenicom*. Tkivo između zuba i kosti u zubnici zove se *pokorjenica*, a nikako se ne može označiti kao *pokosnica*, jer se ta nalazi na kosti.

Sada sam iznio samo nekoliko riječi iz medicinske terminologije, na koje obraćam pažnju stručnjaka sa željom, da se o njima povede razgovor i da se dobre prihvate umjesto latinskih naziva.

O S V R T I

GODIŠNJA SKUPŠTINA HRVATSKOG FILOLOŠKOG DRUŠTVA

13. ožujka 1960. održana je u Zagrebu u X. dvorani Filozofskog fakulteta 10. godišnja skupština Hrvatskog filološkog društva. Pored članova iz Zagreba na skupštinu su došli i delegati pojedinih podružnica, koje su osobito prošle godine razvile živahnu djelatnost. Skupštinu je pozdravio i prof. dr. Bratko Kreft, predsjednik Saveza slavističkih društava Jugoslavije.

Uprava Društva podnijela je izvještaj o radu u godini 1959., iz kojega se vidjelo, da Hrvatsko filološko društvo izdaje redovno »Jezik«, nakon stanke i »Umjetnost riječi«, a u zajednici s Jugoslavenskom akademijom znanosti i umjetnosti »Filologiju«, kojoj je upravo izišao drugi svezak. Društvo se osobito založilo u pripremama za II. jugoslavenski kongres slavista, koji je održan u Zagrebu od 23. do 27. rujna prošle godine. Razvilo je aktivnu suradnju sa srednjoškolskim nastavnicima.

Nakon opširne diskusije, u kojoj je zaključeno, da se poradi na izdavanju zbornika u čast 75. godišnjice sveuč. prof. dra. Stjepana Ivšića, izabran je novi upravni odbor, i to za predsjednika prof. dr. Mate Hraste, a za tajnika prof. dr. Ljudevit Jonke.

Lj. J.

DA LI LJEKARNA ILI LJEKARNICA?

U članku pod naslovom »Još o jezičnom nemaru u natpisima i oglasima« (»Jezik« br. 4, 1957-1958) osvrće se Pavao Galić na neke jezične nepravilnosti, koje se mogu vidjeti u natpisima i oglasima u Zadru. Pisac spominje i natpis Ljekarna, koji bi po njegovu mišljenju trebalo zamijeniti pravilnijim oblikom Ljekarnica.

Kad sam člankom »Apoteka — skladište« (»Jezik« br. 1, 1954) pokušao dokazati neopravdanost upotrebe tuđice apoteka, s obzirom na to, da za nju u našem jeziku imamo trostruku zamjenu, zauzeo sam se za *ljekarnu*. Kao glavni razlog naveo sam činjenicu, da je *ljekarna* kod nas u Hrvatskoj već davno stekla svoje »građansko pravo«. Nisam se tada upuštao u iznošenje drugih razloga, koji govore njoj u prilog, ali sada, kad se i u »Jeziku« *ljekarna* dovodi u pitanje, mislim, da ih je potrebno ukratko iznijeti.

U svome Jezičnom savjetniku Maretić kaže, da je *ljekara* dobra riječ, a za *ljekarnicu*, da je bolja od *ljekarne*. Na istome mjestu ističe, da imenica *ljekar* u narodu znači isto što i liječnik, te preporučuje »uzimati *ljekar* za liječnika, a za apotekara: *ljekarnik*«.

Ako bismo poslušali Maretićev savjet i prihvatili *ljekaru*, onda bismo vršioća radnje u ljekari morali zvati *ljekarom*, a ne